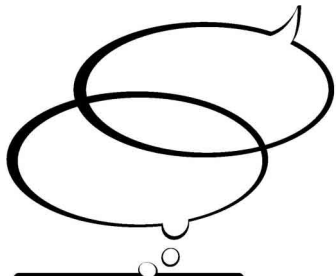

ALS een goede herder bent U voor ons, mijn lieve God. En wat een geruststelling is dat! Als kind droomde ik ervan herder te worden. Het leek me in mijn kinderlijke naïviteit heerlijk om met een kudde schapen op stap te gaan, in de vrije natuur te bewegen, voortdurend in de stilte te vertoeven. Ik stelde me dat levendig voor, zeker op reis in Frankrijk of Spanje. De weidsheid van de natuur greep me sterk aan.

Mijmeringen met God

En al hadden we thuis twee schapen en zorgde ik graag voor hen, herder ben ik nooit geworden (al blijven huppelende lammetjes me vertederen). Nu weet ik ook beter: herder is bepaald geen eenvoudig beroep. Een kudde vraagt grote oplettendheid, en elk schaap heeft zijn eigenheid. En al lijken ze sterk op elkaar, een herder kent ze allen bij naam.

U, mijn God, bent als een goede herder voor ons. U kent ons per-

soonlijk. Met uw waakzame zorgzaamheid kijkt U naar ieder van ons. U houdt ons bij elkaar. U wilt dat we niet verloren lopen. En overkomt het ons toch, dan gaat U naar ons op zoek. U wil dat we erbij horen.

Ik vind het beeld van de herder prachtig en diep. Tegelijk blijkt de werkelijkheid minder eenvoudig. Soms is het allerminst vanzelfsprekend om te geloven, te voelen dat U ons zoekt, als we verloren dreigen te lopen. Ik geloof er nochtans in dat U ieder verloren

De goede herder

ANITA GALLE

schaap zoekt. Het verloren schaap zoekt zijn weg, bewandelt verkeerde paden, vergist zich, meent elders een kudde te ontwaren. Het is zo met zichzelf bezig, dat het vergeet dat de herder het mist en beslist naar hem of haar uitkijkt.

Op zich is het vreemd dat wij als mensen – ook al voelen we ons zo sterk met U verbonden – soms zomaar de weg kunnen verliezen. Het is of we plotseling niet meer goed weten met wat we bezig zijn, waarom we doen, wat we doen. Op zo'n momenten doet de twijfel volop zijn werk. Op zich vind ik het nodig om af en toe eens stil te staan en je af te vragen of je wel goed bezig bent. Maar een mens mag zich niet suf piekeren en op die manier geïsoleerd geraken. Het is al gaande dat U met ons bent als herder, mijn God. Staan we te lang stil, dan verliezen we U en de kudde uit het oog. Zonder dat we het beseffen, kunnen we dan door de afstand ten opzichte van U de rust van in U te wonen verliezen.

Ik geloof rotsvast dat U vertwijfelde schapen ziet, maar U houdt

zo van onze vrijheid, dat U wel roept, maar tegelijk geduldig wacht tot we zelf terug in uw armen komen gelopen. U hebt daarbij ons, mensen, nodig als instrumenten, als wegwijzers voor wie aan de kant blijft staan.

Ik geloof erin dat iedere mens een diepere onderstroom heeft. Voor mij bent U dat, mijn God. Alleen met uw blik kan ik goed kijken en rust vinden. Uw blik trekt alles steeds weer open, plaatst alles in het juiste perspectief. Voor mij bent U, mijn God, degene die ervoor zorgt dat ik de juiste weg ga en niet mezelf als maatstaf neem voor de richting van mijn leven. Op sommige momenten kan ik zo geraakt worden door mensen, vooral wanneer ik in hun gelaat en houding veel eenzaamheid en lijden lees. Dan kan ik niets anders doen dan naar U opkijken God en bidden: „Deze mens raakt me zo diep. Ik ken hem of haar totaal niet, ik kan niet meteen een gesprek aanknopen, maar ik breng hem of haar tot bij U, mijn God.” Vaak blijft zo iemand een tijd als een beeld met me meegaan, net alsof het iemand is die ik niet mag vergeten.

Dat U de goede herder bent, heeft niet enkel de bedoeling dat ik me gedragen weet. Zo is dat nooit met U, mijn God. De uiteindelijke bedoeling van uw herderschap is dat U wilt dat ikzelf ook tracht een goede herder te zijn voor iedere andere. Vol van begrip, mededogen en met een uitgestoken hand om het verlorene opnieuw thuis te brengen bij U.

OMROEP

• 25 mei, 9.30 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23.55 uur via Canvas). Slechts één onderwerp in deze aflevering van de uitzendingen van de Katholieke Radio en Televisie Omroep, helemaal gewijd aan *De andere bisschop van Antwerpen*. Mgr. Paul Van den Bergh werd 75 en bood bijgevolg zijn ontslag aan. Hem werd gevraagd om nog de lopende zaken van het bisdom Antwerpen op te volgen, tot er een nieuwe bisschop wordt benoemd. Waar liggen zijn wortels? Welk parcours legde hij af? Met Marc Roseeuw keert Paul Van den Bergh terug naar zijn ouderlijke huis in Geraardsbergen en peilen ze samen naar de invloed van het Sint-Catharinacollege en de kapel op de Oudenberg. Als zeventienjarige zet Van den Bergh de stap naar het grootseminarie te Gent. Hij specialiseert zich in Bijbelwetenschappen en wordt een creatieve professor aan dat zelfde priesterseminarie. Totaal onverwachts ontvangt hij een telefoon van de nuntius. De timide jongen van het platteland wordt bisschop benoemd in de grootstad Antwerpen. Hij leert houden van die stad en vertoeft er inmiddels al 28 jaar. Een diepmenselijk portret van een eenvoudige grote bisschop.

*Mijn God,
leer ons net als U
goede herders te zijn
voor elkaar.
Dan vormen we
samen met anderen
een sterke kudde,
in waarachtige liefde
verbonden.*

De vrome kudde

BEROUW

Een man is al dagenlang op zoek naar z'n hoed, maar die blijft onvindbaar. En dan krijgt hij een ingeving. Waarom komende zondag niet naar de mis gaan, braafjes achterin plaatsnemen, om vervolgens tijdens de dienst één van de hoeden aan de kapstok achterin de kerk te stelen en er vóór de wegzending stilletjes vandoor te muizen?

Zo gezegd, zo gedaan. Wanneer de man discreet plaatsneemt in de kerkbanken, is de homilie net begonnen. Het gaat over de Tien Geboden en blijktbaar is het boeiend, want de snoodaard zit zowaar de hele viering uit. Na afloop blijft hij een tijdje zitten en klampt zelfs de pastoor aan, nadat die alle parochianen heeft uitgewuifd. Hij zegt:

— Eerwaarde, ik moet u iets bekennen. Ik kwam hier vandaag om een hoed te stelen, maar na uw preek heb ik beslist dat plan niet uit te voeren. Ik dank u zeer, want ik voel me nu stukken beter.

De priester, niet meteen een begenadigd spreker, reageert blij verast:

— God zegene u, mijn zoon. Zijn woorden „Gij zult niet stelen” hebben u dus diep getroffen?

Antwoordt de man:

— Niet echt, meneer pastoor. Het was veeleer het gebod over overspel dat mijn aandacht opeiste. Toen u daarover begon, wist ik plotseling weer waar ik mijn hoed had gelaten...

Ingezonden door Linda Verboven

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven • Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Meér van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: MANNENTAAL

groot onheil	bloem	deel v.d. voet	wier	slede
simulant	volk	stierenvechter	zangnoot	liever
3				5
9				scheepstouw
1			zeer ontroering	lidwoord
		stormram		
		maanstand		
steekwapen	beeldmerk	6		tennisterm
	stuk stof			Griekse letter
		gravure		de onbekende
		centiliter		
zangnoot		8		
eetgerei		klant		
7			vulkaan op Sicilië	2

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---